

[Annelise Gotfredsen]

forskellige lande frem, som man mener vil være fordelagtige, uden at risikere at trække andre træk med sig, og det var risikoen for at trække vort samfund i den retning, jeg ikke ville tage ansvaret for ved at indføre dødsstraf.

Så skal jeg blot konstatere, at hr. Glistrup har måttet indrømme, at det er en stærk afvigelse fra vort omhyggelighedsgrundsynspunkt i retsplejen at indføre denne form for lynprocesser, og jeg mener, det er så meget værre, når det drejer sig om en definitiv straf, nemlig en dødsstraf, der ikke kan gøres om.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg er da kun glad for, at dialogen, specielt med hr. Bernhard Baunsgaard måske, begynder at tydeliggøre, hvad det er, den anden mener, men jeg vil da også sige, at så må jeg næsten forstå det på den måde, at hr. Bernhard Baunsgaard nu klart tager afstand både fra den statslige terror – nogle af de eksempler, som vi begge to har nævnt – og også, med sit ønske om at præcisere brugen af ordet »terrorisme«, fra, at det udstrækkes, som det hidtil er blevet gjort, til alle former for aktioner, som de palæstinensiske organisationer har stået for i de seneste år. Sådan må jeg forstå det.

Så vil jeg nu sige en ting, jeg ikke nåede før. Hr. Bernhard Baunsgaard ønskede, at jeg tog stilling til det, han kalder Baader-Meinhofs, mens jeg vælger at bruge deres egen betegnelse: Rote Armee Fraktions, handlinger. Det har jeg gjort, og det har vi hele tiden gjort, men han havde den tilføjelse: handlinger mod det tyske demokrati. Her må jeg nok sige, at det udtryk ville jeg ikke kunne benytte.

Hr. Bernhard Baunsgaard har selv nævnt, at 1 million mennesker i Vesttyskland er ramt af berufsverbot. Man er ramt af det, selv om man tilhører legale partier og ikke har gjort sig skyldig i andet end at tilhøre legale partier. Man kan ikke blive togfører i Vesttyskland, hvis man tilhører visse af disse legale partier. Man kan blive hængt ud i enhver henseende, som jeg har nævnt eksempler på, blot for en humanitær indsats i Vesttyskland i dag. Der er nødretslove, der er starten på hele optrapningen af terrorismen i Vesteuropa i 1960erne gennem de meget hår-

de – det har hr. Bernhard Baunsgaard, og det takker jeg ham for, også været inde på i dag – repressalier fra statens side, oprindelig mod fredelige politiske demonstrationer.

Det er nogle af de ting, vi må have med. Jeg mener også, at vi må have med, hvad jeg ikke finder spor betryggende, at man i denne sag om Rote Armee Fraktion for nogle handlinger, som vi også tager afstand fra, og som er småborgerlige individualistiske terrorhandlinger i min definition i hvert fald, led for led har kriminaliseret de mennesker, der forsøgte at forsvare de anklagede, til trods for at de oprindelig blev beskikket, hvilket må betyde, man ikke har haft noget på dem. 40 sagførere efterhånden er blevet kriminaliseret. Jeg synes, det gør det vanskeligt at tale fuldstændig ukritisk om det vesttyske demokrati.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Lovforslagets §§ 2-9 indeholder en vis afvigelse fra de normale retsgarantier. Derimod har fru Annelise Gotfredsen ikke ret i, at det er en stærk fravigelse. Men når det har været fundet nødvendigt fra forslagsstillernes side at give en vis fravigelse, er det, fordi vi er bange for, at hvis en sådan sag skal vare mere end højst et par måneder, vil man kunne nå at få forberedt og tilrettelagt befrielsesaktioner, som vil være endnu mere forfærdelige.

Ellers er jeg glad for, at de sidste replikudvekslinger med fru Annelise Gotfredsen og fru Nathalie Lind i hvert fald ikke bragte os længere bort fra hinanden, men snarere fik os bragt noget nærmere til hinanden, for det, der er fru Annelise Gotfredsens problem, er: vil dødsstraf indebære en risiko for, at vi efterligner de østeuropæiske lande? Den risiko er der, men jeg siger bare, at risikoen er meget større, hvis vi inlader os på ikke at have dødsstraf, men i stedet for skal have dette system med sikkerhedsvagt, som nu gror så frygtelig vildt nede i Vesttyskland. Det er selvfølgelig med velberåd hu, jeg, da jeg forfattede bemærkningerne til lovforslaget, har brugt udtryk som Sicherheitspolizei og neuropæisering netop for at præcisere, hvor alvorligt dette kan være, der breder sig i disse måneder, hvor man altså ikke vil bruge dødsstraffen, men i stedet for starter på at